

Cinquecento

2013 március 09. Flag

Szöveg méret

90

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Emlékszem azokra az irodalomértelmezés szemináriumokra, amikor Kovács Sándor (SK.), mint egy jó moderátor olvasta föl egymás után a jobbnál jobb, izgalmasabbnál izgalmasabb szövegeket.

Kalandos utazások voltak ezek a szövegek varázslatos világában, a szavak és a mondatok buja erdejében. Sorra

babráltunk az irodalmi művekkel, amikor is eljutottunk *Örkény, Itália* című egyperceséhez.

Az olasz karmester, miután végigvezényelte az Álarcosbál-t, nekivágott a pesti éjszakának. Hajnaltájban egy hölgyet invitált asztalukhoz, akivel már több ízben táncolt. A vendég művész - a tolmács közbenjárásával - egy ideig udvarolgatott, aztán zsebébe nyúlt, elvette pénztárcáját, és rátenyerve, várakozásteljesen nézett a tolmácsra. Emez néhány szót váltott a hölgygel.

- Cinquecento - mondta aztán a karmesternek.

- Trecento - mondta a vendég, mert sokallotta az összeget.

- Quattrocento - ajánlotta végül a tolmács.

Ebben megegyeztek.

Ekkor SK., mint minden szöveg esetében, most is feltett egy rávezető, hangoló kérdést.

Kinek mi jut eszébe Olaszországról?

Érkeztek is sorra válaszok: *Mussolini (sic!), kövér mama, életöröm, dolce vita, Fellini, Antonioni, Róma, szűk kacsaringós utcák, házak között kötélre fellógatott száradó ruhák, a tenger illata, spagetti, pizza, a divat, Versace, Dolce Gabbana, Armani, Ferrari, Bud Spencer (Carlo Pedersoli).*

Míg egyszer csak valamelyikünk azt mondta, hogy a Pápa.

Ekkor egy jelentőségteljes pillanatra megállt a levegő a kis szemináriumi teremben. Lehet valaki vallásos, keresztény vagy más vallású a pápa említése tiszteletet parancsolt még a szavak szintjén is. Sok ismerőssel beszéltem már az itáliai élményeiről, s azokat összevettem a saját tapasztalataimmal. Arra jutottam, hogy mi magyarok nagyon érdekes emberek vagyunk.

Mindenki kivétel nélkül azt mondta, hogy nagyon szereti például a pizzát, a spagettit, de az Olaszországban evett tészták meg sem közelítették a magyarországi éttermekben kapható változataik ízét. Nem is beszélve az otthon egy jófajta, testes vörösbor mellett készített pizzák, makarónik, spagettik magyaros ízharmóniájáról.

Tehát mi magyarok még az olaszban is a magyarosat szeretjük.

Lehet, hogy most XVI. *Benedek* lemondását követően *Erdő Péter* révén a pápát hazánk fogja adni. Talán ezt a ma még hihetetlennek, megfoghatatlannak tűnő, de egyáltalán nem elképzelhetetlen döntést, még mi magyarok sem fogjuk fanyalogva fogadni.

Bár ki tudja...

Csépányi Balázs

Ajánló
